

The Holy See

PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA XXIII. SVJETSKI DAN MLADIH

"Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci" (Dj 1,8)

Dragi mladi!

1. XXIII. svjetski dan mladih

S velikom se radošću uvijek sjećam različitih trenutaka što smo ih proveli zajedno u Kölnu, u kolovozu 2005. Na kraju te nezaboravne manifestacije vjere i entuzijazma, koja ostaje utisnuta u moju dušu i u moje srce, pozvao sam vas na sljedeći susret što će se održati u Sydneyu 2008. Bit će to XXIII. svjetski dan mladih, a tema će mu biti: "Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci" (Dj 1,8). Nit vodilja duhovne pripreme za susret u Sydneyu je Duh Sveti i poslanje. Ako smo se 2006. zadržali na razmatranju Duha Svetoga kao Duha istine, 2007. ga nastojmo dublje otkriti kao Duha ljubavi da bismo krenuli na put prema Svjetskom danu mladih 2008., razmišljajući o Duhu jakosti i svjedočenja koji nam daruje hrabrost da ivimo evanđelje i odvanost da ga naviještamo. Zato je najvažnije da svatko od vas mladih, u svojoj zajednici i sa svojim odgojiteljima, moe razmišljati o tom Protagonistu povijesti spasenja kakav je Duh Sveti ili Isusov Duh, da biste postigli ove visoke ciljeve: prepoznati pravi identitet Duha nadasve slušajući riječ Boju u Objavi Biblije; jasno si dozvati u svijest njegovu stalnu, aktivnu prisutnost u ivotu Crkve, osobito ponovno otkrivajući da se Duh Sveti postavlja kao "duša", ivotni dah samoga kršćanskog ivota zahvaljujući sakramentima kršćanske inicijacije – krštenju, potvrdi i euharistiji; postati na taj način sposoban doći do dubljega i radosnog razumijevanja Isusa te istodobno djelotvorno ostvariti evanđelje u zoru trećega tisućljeća. Ovom vam porukom rado nudim smjer za meditaciju što je valja produbiti u tijeku ove pripremne godine i na kojemu je potrebno utvrditi kvalitetu vaše vjere u Duha Svetoga, ponovno je pronaći ako je izgubljena, ojačati ako je oslabila, uivati u njoj kao pratnji Oca i Sina Isusa Krista zahvaljujući upravo nunome djelovanju Duha

Svetoga. Nemojte nikada zaboraviti da Crkva, dapače samo čovječanstvo, ono koje vas okružuje i koje vas očekuje u vašoj budućnosti, očekuje puno od vas mladih jer u sebi imate najviši dar Oca, Isusov Duh.

2. Obećanje Duha Svetoga u Bibliji

Pozorno slušanje Boje riječi glede otajstva i djelovanja Duha Svetoga otvara nas velikim i poticajnim spoznajama što ih saimam u sljedećim točkama.

Malo prije svoga uzašašća, Isus je rekao učenicima: "Ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega" (*Lk* 24,49). To se ostvarilo na dan Pedesetnice, kada su bili sabrani u molitvi u dvorani Posljednje večere s Djevicom Marijom. Izlivanje Duha Svetoga na Crkvu koja se rađala bilo je ostvarenje prilično staroga obećanja Bojega, naviještenog i pripremanog u cijelome Starom zavjetu.

Zapravo, još od prvih stranica Biblija o duhu Bojemu govori kao o Duhu koji je "lebdio nad vodama" (usp. *Post* 1,2) te točno navodi da je Bog udahnuo u čovjekove nosnice dah ivota (usp. *Post* 2,7) ulijevajući mu na taj način samivot. Nakon izvornoga grijeha, oivljujući duh Boji više će se puta očitovati u povijesti ljudi, potičući proroke da bi ohrabрили izabrani narod da se vrati Bogu i da vjerno obdrava njegove zapovijedi. U slavnome viđenju proroka Ezekijela Bog svojim duhom oivljava izraelski narod prikazan kao "suhe kosti" (usp. 37,1-14). Joel prorokuje "izlivanje duha" na cijeli narod, pri čemu nitko neće biti isključen: "Poslije ovoga – piše sveti pisac - izlit ću Duha svoga na svako tijelo... Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one" (3,1-2).

U "punini vremena" (usp. *Gal* 4,4) anđeo Gospodnji naviješta Djevici iz Nazareta da će Duh Sveti, "sila Svevišnjega", sići i nad nju nadviti svoju sjenu. Zato će onaj kojega će ona roditi biti svet i nazvan Sinom Bojim (usp. *Lk* 1,35). Prema izreci proroka Izaije, Mesija će biti onaj na koga će sići Duh Gospodnji (usp. 11,1-2; 42,1). Upravo je to proroštvo što će ga Isus ponoviti na početku svoga javnog sluenja u sinagogi u Nazaretu: "Duh Gospodnji – rekao je uz čuđenje prisutnih – na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sunjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje" (*Lk* 4,18-19; usp. *Iz* 61,1-2). obraćajući se prisutnima, na sebe će primijeniti te proročke riječi ustvrđujući: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima" (*Lk* 4,21). K tome, prije svoje smrti na kriju, više će puta učenicima navijestiti dolazak Duha Svetoga, "Tješitelja", čije će poslanje biti da dadne svjedočanstvo za njega i da pomogne vjernicima učeći ih i vodeći ih do cijele Istine (usp. *Iv* 14,16-17.25-26; 15,26; 16,13).

3. Pedesetnica, polazište poslanja Crkve

Navečer na dan svoga uskrsnuća Isus, ukazujući se učenicima, "dahne u njih i kae im: 'Primate Duha Svetoga'" (*Iv* 20,22). S još većom snagom Duh Sveti sišao je na apostole na dan Pedesetnice: "I eto iznenada šuma s neba – piše u Djelima apostolskim - kao kad se digne silan

vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokau im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih" (2,2-3).

Duh Sveti iznutra je obnovio apostole, dajući im snagu koja ih je učinila odvanima u naviještanju bez straha: "Krist je umro i uskrsnuo!" Oslobođeni svakoga straha oni počinju govoriti iskreno (usp. *Dj* 2,29; 4,13; 4,29.31). Od uplašanih ribara postali su hrabri vjesnici evanđelja. Čak ni njihovi neprijatelji nisu uspijevali shvatiti kako to da su "nepismeni i neuki" ljudi (usp. *Dj* 4,13) sposobni pokazati takvu hrabrost i s radošću podnositi protivljenja, patnje i progone. Ništa ih nije moglo zaustaviti. Onima koji su ih htjeli ušutkati odgovarali su: "Mi doista ne moemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo" (*Dj* 4,20). Tako je rođena Crkva koja od Duhova nije prestala širiti Radosnu vijest "sve do nakraj svijeta" (*Dj* 1,8).

4. Duh Sveti, duša Crkve i načelo zajedništva

No, da bismo shvatili poslanje Crkve moramo se vratiti u dvoranu Posljednje večere gdje su učenici ostali zajedno (usp. *Lk* 24,49) moleći s Marijom, "Majkom", očekujući obećanoga Duha. Na toj se ikoni Crkve što se rađa mora stalno nadahnjivati svaka kršćanska zajednica. Apostolska i misionarska plodnost nije ponajprije rezultat mudro pripremljenih i "učinkovitih" pastoralnih programa i metoda, već je plod neprekidne zajedničke molitve (usp. Pavao VI, apostolska pobudnica *Evangeli nuntiandi*, 75). Osim toga, učinkovitost poslanja pretpostavlja da su zajednice ujedinjene, to jest da imaju "jedno srce i jednu dušu" (usp. *Dj* 4,32) i da su spremne svjedočiti ljubav i radost što ih Duh Sveti ulijeva u srca vjernika (usp. *Dj* 2,42). Sluga Boji Ivan Pavao II. napisao je kako je poslanje Crkve – prije nego li je djelovanje – svjedočanstvo i iaranje (usp. enciklika *Redemptoris missio*, 26). Tako se događalo na početku kršćanstva kada su se pogani, piše Tertulijan, obraćali vidjevši ljubav koja je vladala među kršćanima: "Gledaj – kau – kako se ljube međusobno" (usp. *Apologet*, 39 § 7).

Završavajući ovaj brzi pogled na riječ Boju u Bibliji, pozivam vas da primijetite kako je Duh Sveti najuzvišeniji dar Boga čovjeku, dakle vrhovno svjedočanstvo njegove ljubavi za nas, ljubavi koja se konkretno očituje kao "da ivotu" što ga Bog eli za svako svoje stvorenje. Taj "da ivotu" svoj potpuni oblik ima u Isusu iz Nazareta i u njegovoj pobjedi nad zlom preko otkupljenja. S tim u vezi nemojmo nikada zaboraviti da se Isusovo evanđelje, upravo snagom Duha, ne svodi na puku konstataciju već eli postati "lijepa vijest za siromahe, oslobođenje sunjima, vid slijepima..." To je ono što se snano pokazalo na dan Pedesetnice, postajući milost i zadaća Crkve prema svijetu, koji je njezino prioritarno poslanje.

Mi smo plodovi toga poslanja Crkve po djelovanju Duha Svetoga. Mi u sebi nosimo onaj pečat ljubavi Očeve u Kristu Isusu koji je Duh Sveti. Nemojmo to nikada zaboraviti, jer se Gospodinov Duh uvijek sjeća svakoga i hoće, osobito preko vas mladih, u svijetu potaknuti vjetar i plamen nove Pedesetnice.

5. Duh Sveti, "unutarnji Učitelj"

Dragi mladi, i danas dakle Duh Sveti nastavlja snano djelovati u Crkvi i njegovi su plodovi obilni u mjeri kojom smo spremni otvoriti se njegovoj obnoviteljskoj snazi. Zato je vano da ga svatko od nas poznaje, uđe u odnos s Njime i da mu prepusti da ga on vodi. Ali, u ovoj točki javlja se naravno jedno pitanje: tko je za mene Duh Sveti? Zapravo, nije mali broj kršćana za koje je On i dalje "veliki nepoznati". Evo zašto sam vas, pripremajući se za sljedeći Svjetski dan mladih, htio pozvati da produbite osobno znanje o Duhu Svetome. U našem Vjerovanju molimo: "Vjerujem u Duha Svetoga, Gospodina i ivotvorca, koji izlazi od Oca i Sina" (Nicejsko-carigradsko vjerovanje). Da, Duh Sveti, Duh ljubavi Oca i Sina, Izvor je ivota koji nas posvećuje, "jer je (Boja ljubav) razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan" (*Rim 5,5*). No, nije ga dovoljno poznavati; treba ga i prihvatiti kao vodiča naših duša, kao "unutarnjega Učitelja" koji nas uvodi u trojstveno Otajstvo, jer nas samo on moe otvoriti vjeri i omogućiti nam da je svaki dan ivimo u potpunosti. On nas potiče prema drugima, u nama pali oganj ljubavi, i čini nas misionarima Boje ljubavi.

Dobro znam koliko vi mladi u srcu nosite veliko poštovanje i ljubav za Isusa, kako ga elite susresti i razgovarati s Njime. Zapamtite stoga da upravo prisutnost Duha u nama dokazuje, predstavlja i gradi našu osobu na samoj Osobi Isusa rassetoga i uskrsloga. Postanimo, stoga, bliski s Duhom Svetim da to budemo s Isusom.

6. Sakramenti potvrde i euharistije

No – reći ćete – kako moemo dopustiti da nas obnovi Duh Sveti i rasti u našem duhovnom ivotu? Odgovor je kako znate: to se moe po sakramentima jer se vjera rađa i u nama jača zahvaljujući sakramentima, ponajviše onima kršćanske inicijacije: krštenju, potvrđi i euharistiji koji su komplementarni i neodvojivi (usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, 12585). Ta istina o tri sakramenta koji su na početku našega kršćanskoga bivanja moda je zanemarena u vjerskome ivotu ne maloga broja kršćana za koje su oni geste iz prošlosti bez stvarnoga utjecaja na današnjicu, kao korijeni bez ivotne limfe. Događa se da, kada se primi potvrda, brojni mladi udaljavaju od vjerskoga ivota. Ima također mladih koji uopće ne prime taj sakrament. A zapravo po sakramentima krštenja, potvrde i kasnije – na stalni način – euharistije Duh Sveti čini nas djecom Očevom, Isusovom braćom, članovima svoje Crkve, sposobnima za pravo svjedočenje evanđelja, korisnicima radosti vjere.

Zato vas pozivam da razmišljate o ovome o čemu vam pišem. Danas je osobito vano ponovno otkriti sakrament potvrde i pronaći njegovu vrijednost za naš duhovni rast. Tko je primio sakramente krštenja i potvrde neka se sjeti da je postao "hram Duha": Bog stanuje u njemu. Neka uvijek bude svjestan toga i neka učini da blago koje je u njemu donese plodove svetosti. Onaj tko je kršten, ali još nije primio sakrament potvrde, neka se pripremi na njegovo primanje znajući da će tako postati "dovršeni" kršćanin, jer potvrda usavršuje krsnu milost (usp. *KKC*, 1302-1303).

Potvrda nam daruje posebnu milost za svjedočenje i slavljenje Boga cijelim našim ivotom (usp. *Rim 12,1*); čini nas u nutrini svjesnima naše pripadnosti Crkvi, "Tijelu Kristovu" čiji smo svi ivi članovi, solidarni jedni s drugima (usp. *1 Kor 12,12-25*). Dopuštajući da ga vodi Duh, svaki krštenik moe dati svoj doprinos izgradnji Crkve zahvaljujući karizmama što ih On daruje jer "svakome se daje očitovanje Duha na korist" (*1 Kor 12,7*) na opću korist. A kada Duh djeluje u duh stavlja svoje plodove koji su "ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost" (*Gal 5,22*). Onima koji među vama još nisu primili sakrament potvrde upućujem srdačni poziv da se pripreme i da ga prime, tražeći pomoć od svojih svećenika. To je posebna prigoda milosti što vam je Gospodin nudi: nemojte dopustiti da vam izmakne!

Ovdje bih htio dodati jednu riječ o euharistiji. Za rast u kršćanskome ivotu potrebno se hraniti Tijelom i Krvlju Kristovom: naime, kršteni smo i potvrđeni u vidu euharistije (usp. *KKC, 1322*; apostolska pobudnica *Sacramentum caritatis, 17*). "Izvor i vrhunac" crkvenoga ivota, euharistija je "trajna Pedesetnica" jer svaki puta kada slavimo svetu misu primamo Duha Svetoga koji nas dublje ujedinjuje s Kristom i u Njemu nas mijenja. Ako, dragi mladi, često sudjelujete na euharistijskome slavlju, ako ćete malo svoga vremena posvetiti klanjanju pred Presvetim Sakramentom, iz Izvora ljubavi – Euharistije - doći će vam ona radosna odlučnost da ivot posvetite nasljeđujući evanđelje. Istodobno ćete doivjeti da nas tamo gdje ne dopiru naše snage Duh Sveti mijenja, ispunja svojom snagom i čini svjedocima punima misionarskoga ara Krista uskrsloga.

7. Potreba i hitnost poslanja

Mnogi mladi na svoj ivot gledaju sa zabrinutošću i postavljaju si brojna pitanja glede svoje budućnosti. Oni se zabrinuto pitaju: Kako se uključiti u svijet obiljeen brojnim i teškim nepravdama i patnjama? Kako reagirati na sebičnost i nasilje koji, kako se ponekad čini, prevladavaju? Kako ivotu dati puni smisao? Kako pridonijeti da plodovi Duha na koje smo podsjetili ranije, "ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost" (br. 6) natope ovaj ranjeni i krhki svijet, nadasve svijet mladih? Pod kojim uvjetima Duh ivotvorac prvoga stvaranja i nadasve drugoga stvaranja ili otkupljenja moe postati nova duša čovječanstva? Ne zaboravimo da što je veći Boji dar – a onaj Isusova Duha je najveći – isto tako je velika potreba svijeta da ga primi i zato je veliko i zanosnije poslanje Crkve da ga vjerodostojno posvjedoči. A vi mladi sa Svjetskim danom mladih na određeni način potvrđujete volju za sudjelovanjem u tome poslanju. Glede toga, dragi prijatelji, moram vas ovdje podsjetiti na neke istine o kojima treba razmatrati. Još vam jednom ponavljam da samo Krist moe ispuniti najdublje tenje čovječjega srca; samo je On sposoban humanizirati čovječanstvo i odvesti ga do njegova "poboanstvenjenja". Snagom svoga Duha On u nas ulijeva boansku ljubav koja nas čini sposobnima da ljubimo blinjega i spremnima da mu se stavimo u slubu. Duh Sveti osvjetljava, objavljujući rassetoga i uskrsloga Krista, pokazuje nam put da Mu postanemo sličniji, to jest da budemo "očitovanje i sredstvo ljubavi koja proistječe iz Njega" (enciklika *Deus caritas est, 33*). A tko dopusti da ga vodi Duh shvaća da staviti se u slubu evanđelja nije fakultativni odabir, jer primjećuje koliko je hitno i drugima prenijeti tu Radosnu vijest. Ipak, još se jednom mora podsjetiti, Kristovi svjedoci moemo biti samo ako

dopustimo da nas vodi Duh Sveti koji je "glavni djelatnik evangelizacije" (usp. *Evangelii nuntiandi*, 75) i "protagonist poslanja" (usp. *Redemptoris missio*, 21). Dragi mladi, kako su više puta ponavljali moji časni prethodnici Pavao VI. i Ivan Pavao II., naviještati evanđelje i svjedočiti vjeru danas je više nego nuno (usp. *Redemptoris missio*, 1). Netko misli da pokazati dragocjeno blago vjere osobama koje ju ne dijele znači biti netolerantan prema njima, ali to nije tako, jer predloiti Krista ne znači i nametnuti ga (usp. *Evangelii nuntiandi*, 80). Osim toga, već je dvije tisuće godina kako su dvanaestorica apostola dali ivot da bi Krist bio poznat i da bi ga se ljubilo. Otada se evanđelje kroz stoljeća i dalje širi zahvaljujući muškarcima i enama poticanima istim misionarskim arom. Stoga su i danas potrebni Kristovi učenici koji neće štedjeti vremena i energije da bi sluili evanđelju. Potrebni su mladi koji će dopustiti da u njima gori Boja ljubav i koji će velikodušno odgovoriti na njegov snaan poziv kako su to učinili brojni mladi blaenici i sveci u prošlosti, a i u vremenima koja nam nisu tako daleka. Osobito vam jamčim da Isusov Duh danas poziva vas mlade da budete nositelji lijepe vijesti o Isusu svojim vršnjacima. Nesumnjivi napor odraslih da na shvatljivi i uvjerljivi način dopru do područja mladih moe biti znak kojim Duh eli potaknuti vas mlade da vi preuzmete teret za to. Vi poznajete idealnosti, jezike, a također i rane, očekivanja a ujedno i elju za dobrim svojih vršnjaka. Otvara se širok svijet osjećaja, rada, formacije, očekivanja, mladenačke patnje... Neka svatko od vas smogne hrabrosti da obeća Duhu Svetome da će jednoga mladoga dovesti Isusu Kristu, na način koji smatra najboljim, znajući dati "odgovor svakomu koji od vas zatrai obrazloenje nade koja je u vama" (usp. 1 Pt 3,15).

No, da biste dospjeli do toga cilja, dragi prijatelji, budite sveti, budite misionari jer se nikada ne moe odvojiti svetost od poslanja (usp. *Redemptoris missio*, 90). Ne bojite se postati sveti misionari poput sv. Franje Ksaverskoga koji je proputovao Dalekim istokom navješćujući Radosnu vijest do zadnje snage, ili kao sveta Terezija od Djeteta Isusa koja je bila misionarka premda nije napustila Karmel: i jedan i druga su "zaštitnici misija". Budite spremni na kocku staviti svoj ivot da biste svijet obasjali Kristovom istinom; da biste s ljubavlju odgovorili na mrnju i na preziranje ivota; da biste naviještali nadu Krista uskrsloga u svim krajevima svijeta.

8. Zazivati "novu Pedeseticu" na svijet

Dragi mladi, očekujem vas u velikome broju u srpnju 2008. u Sydneyu. Bit će to providonosna prigoda da u potpunosti doivimo snagu Duha Svetoga. Dođite u velikome broju, da budete nada i dragocjena potpora za zajednice Crkve u Australiji koje se pripremaju da vas prihvate. Za mlade zemlje koja će nas ugostiti bit će to izvrsna prilika za naviještanje ljepote i radosti evanđelja društvu koje je u mnogo čemu sekularizirano. Australija, kao i cijela Oceanija, treba ponovno otkriti svoje kršćanske korijene. U poslijesinodskoj pobudnici "Crkva u Oceaniji" Ivan Pavao II. napisao je: "Snagom Duha Svetoga Crkva u Oceaniji priprema se na novu evangelizaciju naroda koji su danas gladni Krista... Nova evangelizacija je prioritet za Crkvu u Oceaniji" (br. 18).

Pozivam vas da posvetite vrijeme molitvi i vašoj duhovnoj formaciji u ovome posljednjem dijelu puta koji nas vodi do XXIII. svjetskoga dana mladih, kako biste u Sydneyu mogli obnoviti obećanja

svoga krštenja i svoje potvrde. Zajedno ćemo zazvati Duha Svetoga, traći s povjerenjem od Boga dar obnovljene Pedesetnice za Crkvu i za ćovjećanstvo trećega tisućljeća.

Marija, sjedinjena u molitvi s apostolima u dvorani Posljednje večere, neka vas prati tijekom ovih mjeseci i za sve mlade neka zadobije novo izlivanje Duha Svetoga koje će im zapaliti srca. Zapamtite: Crkva ima povjerenja u vas! Mi pastiri, osobito, molimo da ljubite i da ćinite da drugi sve više ljube Isusa i da ga vjerno slijedite. Tim osjećajima sve vas blagoslivljam velikom ljubavlju.

U Lorenzagu, 20. srpnja 2007.

Benedikt XVI.